

LV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Udredelsen af Udgifterne til Koloniernes Centralbestyrelse med Indbegreb af Kolonialrevisionen.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 21de Februar 1871.)

Den første Del af det foreliggende Lovforslag, saalydende:

„Fra den 1ste April 1871 ophøre de vestindiske Kolonialkasser at udrede de dem i Genhold til Kolonialloven af 27de November 1863 § 52 og § 53 1ste Stykke hidtil paahvilende Udgifter til Overbestyrelsen og Kolonialrevisionen i Møderlandet, og overtages bemeldte Udgifters Udredelse af Statskassen.“, har Udvalget ingen Betænkning ved at tiltræde, og kan det navnlig erklære sig enig med Regjeringen deri: „at, da Forslaget saaledes er i Overensstemmelse med en af Dernes Repræsentation fremsat Begjæring, har man i dette Tilfælde anset det for overflødig at bringe Koloniallovens § 2 til Anvendelse, der foreskriver, at „forinden nogen Lov, indeholdende Bestemmelser, der særligen vedkomme de vestindiske Der, udgives, vil der være at give vedkommende Kolonialraad Leilighed til at udtale sig, naar ikke særegne Grunde nødvendiggjøre en Undtagelse.“

Hvad derimod angaar den anden Del af Lovforslaget, saalydende:

„Som Folge heraf forøges det i Lov af 2den Juli 1870 om Lønninger for de i Ministerierne med Undtagelse af Udenrigsmini-

steriet, Krigsministeriet og Marineministeriet ansatte Embeds- og Bestillingsmænd § 2 d. nævnte Antal af Kontorchefer fra samme Tid med 1 og det i § 2 e. nævnte Antal af Fuldmægtige med 2, hvorhos den ved omhandlede Lovs § 3 for Finantsministeriet bevilgede Medhjælpssum forøges med 3,400 Rd. til Koloniernes Centralbestyrelse.“, da kan Udvalget ikke anbefale den til Vedtagelse, og det skal i det Følgende nærmere udvikle, igjennem hvilke Betragtninger det er kommet til dette Resultat.

Da det ikke er oplyst, at Lovudkastets anden Del, der gaar ud paa ved Lov at fastsætte en ny Ordning af Koloniernes Centralbestyrelse m. m., nogenstinde har været Gjenstand for de vedkommende Kolonialraads Udtalelser, vil det efter Udvalgets Opfattelse være nødvendigt, at saadan Udtalelse erhverves forinden — thi at der ikke her foreligger særegne Grunde, der nødvendiggjøre en Afvigelse fra den i Koloniallovens §§ 1 og 2 givne Regel, tror Udvalget at turde anse for givet.

Det forholder sig, som omtalt i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger, ganske rigtigt, at ikke blot Kolonialraadene, men ogsaa